

Tal av Konstantinos Pazarlis, representant för Syrizas svenska avdelning, på solidaritetsdemonstration för Grekland på Mynttorget i Stockholm 5 juli 2015

Vänner och kamrater,

Jag vill först och främst tacka er alla som har kommit för att visa stöd och solidaritet med grekiska folket. Särskilt vill jag tacka nätverket för Grekland som har visat oerhört engagemang i frågan om krisen i Grekland.

Vänner, genom valet i Grekland för 5 månader sedan, återvände hoppet om att landet skulle kunna övervinna den stora ekonomiska krisen som har ödelagt samhället efter 5 långa år av kris och åtstramningar. Priset för grekiska folket är högt för den misslyckade nyliberala åtstramningspolitiken som utformades av Trojkan och den tidigare kollaboratörregeringen, av Ny Demokratien och socialdemokratiska Pasok.

Enligt Eurostats uppgifter, arbetslösheten i Grekland har stigit till 28 procent [60 procent bland ungdomar], och den genomsnittliga inkomsten har minskat med 40 procent. Mer än 5000 personer begick självmord. Sjukvårdssystemet har kollapsat. Minimilönen är 500 euro per månad. Statskulden ökade från 124 procent till 180 procent av BNP. Tre miljoner människor är långtidsarbetslösa utan tillgång till statliga hälso- och sjukvårdstjänster. Omkring 330 000 hushåll saknar el och uppvärmning. Mer än 25 000 hushåll är hemlösa. Listan kan bli mycket lång.

Under dessa månader som den grekiska regeringen förhandlade har den lagt fram över 70 reformförslag till euroländernas finansministrar, EU-kommissionen, Europeiska centralbanken och Internationella valutafonden, IMF. Avsikten var att nå en överenskommelse som skulle kunna kombinera respekt för det grekiska folket med respekt för de regler som gäller i euroområdet.

Regeringen har lagt fram förslag om särskild lagstiftning för att ta itu med bedrägerier, att intensifiera tull- och skattkontrollerna för smuggling, lag för att påskynda arbetet i domstolarna i fall av betydande skattefusk. Åtgärder har föreslagits som kan leda till ökning av statens intäkter genom särskilt skatt på höga vinster. Regeringen lovade en omfattande reform av pensionssystemet, reformer av arbetsmarknaden efter samråd med ILO mm. Regeringen var beredd, trots partiets tydliga motstånd mot privatiseringar, att acceptera redan gjorda privatiseringar och mycket annat som under normala förhållanden aldrig skulle kunna ha accepterats av en vänster regering.

Trots de omfattande eftergifter som gjorts av den grekiska regeringen, är beslutsmakten i händerna på överstatliga institutioner som inte är folkvalda och därför inte ansvariga inför folken i EU:s medlemsländer.

Om detta hör man inget i Sverige, varken från svenska politiker eller från den svenska massmedien. Istället väljer de att satsa på en indoktrinering om den grekiska regeringens motvilja till kompromiss och reformer.

Kamrater, för SYRIZA och majoriteten av grekiska folket är verkligheten klar och tydlig: Avsaknaden av ett avtal och en överenskommelse beror inte på kompromissvilja och den grekiska hållningen. Utan det beror på oacceptabla krav från motparten som visar total likgiltighet för det grekiska folkets demokratiska vilja och dess val.

Om så är fallet, det är rimligt att fråga sig: varför dessa påståenden från Eurogruppen och Brysselgruppen som politikerna och massmedia i Europa och även i Sverige predikar om varje dag?

Även i denna fråga är svaret klart och tydligt. Syftet med förhållningarna var inte att hitta en lösning för Greklands ekonomiska problem. Syftet var att tvinga regeringen svika sina väljare och att ge upp sina vallöften.

Vad skulle hända om den grekiska regeringen fortsätter att stå fast i sina vallöften och program om en annan politik som leder landet ut ur krisen utan att fortsätta drabba ekonomiskt de redan utsatta grupperna i samhället?

Svaret för EU representanterna är givet: Den folkvalda regeringen skall tvingas, på alla möjliga sätt, välja mellan att konfronteras med sina väljare, att komma i konflikt med grekiska folket eller avgå.

Enligt dessa planer skall landet styras av tillsatta teknokrater. På det visset blir enklare för de nyliberala makterna i Europa och deras representanter i Grekland att genomföra sina planer om besparingar, privatiseringar och avreglering av arbetsmarknaden.

Samtidigt genom en sådan utveckling kommer en vänster regering och det Grekiska folket att få en läxa. De nyliberala krafterna i Europa och finansvärlden kommer att ge en tydlig signal till alla progressiva krafter i Europa om att kampen om demokrati och ekonomisk rättvisa löna sig inte utan är förlorad.

Kamrater,

Det förefaller som om Grekland är det första offret för en strategi som går ut på att val skall avskaffas i de länder som är i ett så kallat krisprogram som Grekland. Detta innebär att det grekiska folket skall tvingas acceptera att de Europeiska överstatliga institutionerna utser premiärminister och andra ministrar och att medborgarna bör berövas rätten att rösta tills programmet är slutfört. Med andra ord detta innebär ett fullständigt avskaffande av demokratin i EU och början av sönderfall och splittring av euroområdet.

Konflikten gäller alltså inte bara Grekland. Utan det handlar om en konflikt mellan två strategier för utbyggandet av Europa. Den första strategin syftar till att fördjupa den europeiska integrationen inom ramen för jämlikhet och solidaritet mellan folk och medborgare. Den andra strategin syftar till skapandet av ett teknokratiskt monster. Om denna strategi viner, kommer den ekonomiska och politiska balansen i Europa och i hela västvärlden att förändras.

Därför det som händer i Grekland idag angår oss alla. Kraven på fortsatt och intensifierad åtstramnings- och avregleringspolitik handlar alltså inte bara om Grekland. För vissa utgör eurokrisen ett gyllene tillfälle att med Grekland statuera exempel för andra länder som skulle kunna tänkas bryta mot den nya disciplinlinjen. Kraven på fortsatt och intensifierad åtstramnings- och avregleringspolitik handlar alltså inte bara om Grekland.

Kamrater,

Under förhandlingsgång, för 2 veckor sedan, fick den Grekiska regeringen ett ultimatum av motparten. Förslaget handlade om ett ännu hårdare paket. Ny besparingar, nya skatter som

mest drabbar de redan utsatta grupper i samhället, privatiseringar av naturtillgångar och delar av offentliga sektorn, avregleringar i arbetsmarknaden med mera.

Regeringen vägrade att acceptera detta. I istället proklamerade en folkomröstning. Folket uppmanas att genom att rösta Nej eller Ja, acceptera eller förkasta förslaget. Regeringen väddar till folket att förkasta förslaget. Genom förkastelsen av förslaget och starkt folk motstånd, strävar regeringen efter att fortsätta förhandla för bättre villkor.

Idag går det grekiska folket i vallokalerna. Massmedias skrämselfpropaganda har nått sin höjdpunkt. Det är otroligt vad som sägs och vissas. Bankerna har varit stänga sedan i måndags efter det Europeiska Centrala Bankens beslut. Syftet var klart. Att skrämna på ett mycket konkret och faktiskt "skrämmande" sätt.

Trots detta, allt tyder på att folket står emot. Folkets kampvilja och motståndet är idag historisk. Ja, jag upprepar: Historisk. Om några timmar kommer vi att se resultatet. Det Grekisk folket kommer att säga nej till nyliberalismen och åtstramningspolitiken, inte bara i Grekland utan över hela Europa.

Det kommer att säga NEJ till en Europa för endast de rika och finansvärlden. Det kommer att säga jag till ett solidarisk Europa. Vi uppmanar den svenska regeringen, svenska politiska partier och det demokratiska fackförenings- och övriga folkrörelsen att inte blunda om vad som händer i den demokratiska utvecklingen i Europa.

Men förs och främst, väddar vi till det svenska folket att inte "svälja" allt som står i massmedian om vad som händer i Grekland och var detta beror på, enligt dem. Glöm inte att Grekland ger kanske ett bra tillfälle för de svenska konservativa krafterna om lanseringen av nya ekonomiska åtgärder. Åtgärder som nästan aldrig drabbar de rika, utan den vanliga Svensson.